

Република Србија
УПРАВНИ СУД
8 У 14094/12
07.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са вишим судијским сарадником Мирјаном Савић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., заставника у Војсци Србије на служби у Војној пошти 6834/4 Батајница, кога заступа Гордана Катанић, адвокат из Новог Сада, Трг младенаца број 4, поднетој против Војне поште 4522 Батајница, ради поништаја решења интерни број 28-213 од 06.08.2012. године, у правној ствари утврђивања стажа осигурања у двоструком трајању, у нејавној седници већа, одржаној дана 07.11.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Војне поште 4522 Батајница од 06.08.2012. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Војне поште 6834 Батајница, интерни број 15-100 од 14.05.2012. године, којим је одбијен захтев тужиоца за признавање права на стаж у двоструком трајању у периоду од 19.08.1990. до 25.06.1991. године.

Тужбом, поднетом овом суду дана 30.10.2012. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа наводећи да првостепени орган као ни тужени орган нису правилно утврдили његово учешће у оружаним акцијама после 17.07.1990. године, а што је један од услова за признавање права на стаж са увећаним трајањем, и поред обавештења Војне поште 1094 Београд, као правног следбеника Војне поште Велика буна, да је тужилац у

периоду од 19.08.1990. до 25.06.1991. године био припадник ове Војне поште. Поред тога, сматра да су повређена правила поступка јер није саслушан у својству странке, нити су прихваћени његови предлози за извођење доказа саслушањем сведока на спорне околности, нити је извршио увид у његов персонални досије који се налази у Управи за кадрове ГШ Војске Србије, нити другу службену евиденцију. Указује на нејасноће и контрадикторности како у диспозитиву, тако и у образложењу решења и предлаже да се са свих изнетих разлога тужба уважи, поништи решење и спор реши у спору пуне јурисдикције, те тужиоцу призна тражено право.

У одговору на тужбу тужени орган је остао у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбама члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења тужилац је поднео захтев Уп-1 број 23-1 од 11.05.2009. године за признавање права на стаж осигурања у двоструком трајању за период 19.08.1990. године до 25.06.1991. године, у коме је навео да се као припадник ОС Југославија налазио на територији захваћеној борбеним дејствима у Републици Хрватској и да је учествовао у оружаном акцијама на територији Републике Хрватске, у Војној пошти 9400 Велика Буна. Поред наведеног, у захтеву се позива и на решења којима је признат стаж у двоструком трајању, за исти период другим лицима, његовим саборцима. Након спроведеног поступка и прибављања обавештења од правног следбеника расформиране Војне поште Велика Буна, претпостављене команде, у овом случају Војне поште 1094 Београд, која је доставила обавештење првостепеном органу да команда ВиПВО нема података да је заставник А.А. учествовао у борбеним дејствима, донео решење којим је одбио захтев тужиоца.

Тужени орган је одбио жалбу налазећи да је правилно првостепени орган, након што је у поновљеном поступку утврдио да тужилац није учествовао у оружаним акцијама одбио захтев. Образлажући своју одлуку, тужени орган је закључио да сагласно одредби члана 85. став 2. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, број 34/03...101/10), пензијски стаж не може утврђивати на основу изјава сведока, те да у недостатку писмених доказа о учешћу тужиоца у оружаним акцијама нису испуњени услови за признавање стажа са двоструким трајањем. Међутим, по оцени Управног суда, основано се тужбом указује да је приликом доношења оспореног решења повређен закон на штету тужиоца.

Одредбом члана 264. став 3. Закона о Војсци Југославије („Службени лист СРЈ“, број 43/94...37/02 и „Службени лист СЦГ“, број 7/05 и 44/05), било је прописано да се војном осигуранику, односно кориснику војне пензије који је као припадник оружаних снага Југославије учествовао у оружаним акцијама после 17. августа 1990. године, време проведено у тим акцијама и у заробљеништву, као и време проведено на лечењу и медицинској рехабилитацији услед болести или повреда задобијених у оружаним акцијама и заробљеништву рачуна као стаж осигурања у двоструком трајању.

Одредбом члана 85. Закона о пензијском и инвалидском осигурању („Службени гласник РС“, бр. 34/03...101/10), прописано је да пензијски стаж и зараде, накнаде, уговорне накнаде, односно основица осигурања, као и друге чињенице од утицаја на стицање и утврђивање права, осим налаза, мишљења и оцене органа вештачења, узимају се у обзир при остваривању права из пензијског и инвалидског осигурања, на основу података утврђених у матичној евиденцији (став 1.); да се пензијски стаж не може утврђивати на основу изјава сведока (став 2.).

Одредбама Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, бр. 33/97 и 31/01), прописано је: да ако орган који води поступак наиђе на питање без чијег се решења не може решити сама управна ствар, а то питање чини самосталну правну целину за чије решење је надлежан суд или други орган (претходно питање), он може, под условима из овог закона, сам расправити то питање, или поступак прекинути док надлежни орган то питање не реши (члан 134. став 1.); да исправа коју је у прописаном облику издао државни орган у границама своје надлежности (јавна исправа) доказује оно што се у њој потврђује или

одређује (члан 154. став 1.); да исправе које служе као доказ подносе странке или их прибавља орган који води поступак (члан 156. став 1.); да органи издају уверења, односно друге исправе (сертификате, потврде и др.) о чињеницама о којима воде службену евиденцију (члан 161. став 1.); да се уверења и друге исправе о чињеницама о којима се води службена евиденција морају издавати сагласно подацима из службене евиденције и да таква уверења, односно друге исправе имају значај јавне исправе (члан 161. став 2.); да органи издају уверења, односно друге исправе и о чињеницама о којима не воде службену евиденцију ако је то законом или другим прописом одређено, а да се у том случају, чињенице утврђују у поступку прописаном овим законом (члан 162. став 1.); да уверење, односно друга исправа издата на начин предвиђен у ставу 1. овог члана не обавезује орган коме је поднесена као доказ и који треба да решава о овој управној ствари и да тај орган може поново утврђивати чињенице наведене у уверењу, односно у другој исправи (члан 162. став 2.).

У ситуацији када првостепени орган није прекинуо поступак услед недостатка уверења о учешћу у рату у саставу Војске Југославије тужиоца, већ је прибављао писмене доказе од правног следбеника Војне поште Велика Буна, односно спроводио поступак доказивања и решавања претходног питања учешћа тужиоца у оружаним акцијама као припадника Војне поште Велика Буна, то је био овлашћен, сагласно одредби члана 162. Закона о општем управном поступку за утврђивање чињеница, а какво становиште је заузео и Уставни суд у одлуци Уж 2338/2011 од 18.09.2014. године. Поред тога, из образложења оспореног решења произилази да је тужилац поднео захтев Уп-1 број 23-1 11.05.2009. године, међутим, наведени захтев се не налази у списима иако је суд тражио да се доставе комплетни списи, па се не може утврдити датум подношења наведеног захтева, његов садржај, нити докази који су приложени уз захтев.

Стога ће тужени орган у поновном поступку имати у виду да је тужилац у периоду за који тражи признавања стажа у двоструком трајању, од 19.08.1990. године до 25.06.1991. године, био припадник ВП 9400 Велика Буна која се налазила на територији Хрватске где су се одвијали оружани сукоби, као и да је тужилац у жалби изјављеној на првостепено решење изразио неслагање са садржином обавештења Војне поште 1094 Београд позивајући се на решења која су издата његовим саборцима на основу исте писмене документације о признању стажа са двоструким трајањем.

Полазећи од свега напред наведеног, тужени орган ће у поновном поступку отклонити све битне повреде правила поступка на које је указано решењем, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применити материјално право.

Одредбом члана 33. став 2. Закона о управним споровима, којим је прописано да суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања или ако странке на то изричито пристану, Управни суд је нашао, да су се у конкретном случају стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе. Ово стога, што је одлука суда у предметној правној ствари заснована на утврђеном постојању повреде правила поступка од стране туженог органа, која ће бити отклоњена у поновном поступку одлучивања по жалби.

Управни суд је оценио да није основан захтев тужиоца да суд, сагласно одредби члана 43. став 1. Закона о управним споровима, одлучи о овој ствари доношењем пресуде у спору пуне јурисдикције, будући да, по налажењу суда, природа ове ствари и утврђено чињенично стање не пружају поуздан основ за то.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закона на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у диспозитиву пресуде, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима и предмет вратио туженом органу на поновно одлучивање, сагласно одредби члана 42. став 1. истог закона, при чему је тужени орган дужан да у свему поступи по примедбама суда изнетим у пресуди, у смислу одредбе члана 69. став 2. наведеног закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 07.11.2014. године, 8 У. 14094/12

Записничар
Мирјана Савић,с.р.

Председник већа-судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

K3/AM